

ת"פ 30717/09/21 - מדינת ישראל ע"י נגד חאמד אצלן ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30717-09-21 מדינת ישראל נ' אצלן(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד רלי מיטרני-כהן

המאשימה

נגד

חאמד אצלן ע"י עו"ד עאטף פרחאת

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו במספר גניבות רכב ועבירות נלוות. ואלו עובדות כתב האישום:

חלק כללי

הנאשם תושב שטחים ואין לו היתר שהייה בישראל, ובשני מקרים קשר עם תושבי שטחים אחרים לגנוב בישראל מכוניות מסוג מזדה. על פי הקשר, הנאשם אמור היה לפרוץ את המכוניות ולהתניע אותן באמצעות מחשב יעודי המתחבר למנוע המכונית ומשמש להתנעתו (להלן: **המחשב היעודי**), ולאחר מכן הנאשם או אחד משותפיו היו אמורים לנסוע במכוניות הגנובות ולהביאן לשטחים.

אישום ראשון

בלילה שבין יום 5.8.21 ל- 6.8.21 הגיע הנאשם יחד עם שני תושבי שטחים נוספים ששמותיהם ראמי ומוחמד לשכונת ארנונה בירושלים, כשברשותם המחשב היעודי ומברג. השלושה נכנסו לחניון של בית מגורים, ושם גנבו שלוש מכוניות מסוג מזדה. לשם ביצוע הגניבות הנאשם שבר את החלון אחורי של כל אחת מהמכוניות, פתח את דלת המכונית ואת מכסה המנוע, ואז חיבר את המחשב היעודי למכוניות וכך התניע אותן. לאחר שהתניע הנאשם את המכוניות, הוא ושותפיו מהחניון כשהם נוהגים במכוניות הגנובות, במטרה להגיע עמן לשטחים.

שוטרים הבחינו בחלון השבור במכונית בה נהג ראמי ועצרו אותו. שוטרים אחרים ביקשו לעצור את הנאשם, אך הוא בלם את המכונית ונמלט ברגל.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בכניסה לישראל שלא כדין, החזקת כלי פריצה, חבלה במזיד ברכב, גניבת רכב (שלוש עבירות) נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח.

אישום שני

בסמוך ליום 7.9.21 קשר הנאשם עם שלושה תושבי שטחים ששמותיהם נאשד, מאלך וחוסאם לגנוב מכוניות מסוג מזדה בשכונת קריית יובל בירושלים, בתיאום עם אדם בשם אלעוס.

על פי הקשר הנאשם היה אמור לפרוץ למכוניות מסוג מזדה ולהניען ויתר הקושרים היו אמורים לנהוג במכוניות הגנובות להסיען לשטחים. לשם כך הצטייד הנאשם במחשב היעודי, במפתחות המשמשים להתנעת כלי רכב מתוצרת מזדה ובמברג.

ביום 8.9.21 בסמוך לשעה 3:00 נכנס הנאשם לישראל שלא כדין עם יתר הקושרים לצורך ביצוע הגניבות והארבעה פגשו באדם אשר הסיע אותם לשכונת קריית יובל. בשעה 3:20 הנאשם התפרץ למכונית מסוג מזדה והתניע אותה ואז נאשד נסע במכונית הגנובה לכיוון שועפאט.

שוטרים שהבחינו בנאשד דלקו אחריו והתפתח מרדף, במהלכו נאשד חצה צמתים ברמזור אדום, "זגזג" בין נתיבים, נהג במהירות גבוהה ונסע נגד כיוון התנועה, עד שקפץ מהמכונית בעודה בתנועה וברח רגלית מהשוטרים, והמכונית התנגשה בפח אשפה.

לצד זאת, הנאשם, מאלך וחוסאם המשיכו לחפש מכוניות נוספות מסוג מזדה על מנת לגנבן. הנאשם התפרץ למכונית מזדה נוספת והתניע אותה, וחוסאם נכנס למכונית הגנובה ונהג בה לכיוון שועפאט. בדרך שוטרים הבחינו במכונית הגנובה והתפתח מרדף במהלכו דלקו השוטרים אחרי חוסאם, עד אשר נעצר בצומת אלמוג.

בהמשך לכך הנאשם ומאלך הבחינו במכונית מזדה שלישית אותה ביקשו לגנוב והנאשם שבר את חלון המכונית על מנת להתפרץ לתוכה ולהתניעה, אך בשלב זה נאשד התקשר אליו והזהירו כי עליו לברוח מהמקום בשל הפעילות המשטרתית. הנאשם ומאלך ברחו ברגל לכיוון בית צפפא ושם עלו למונית, אך נעצרו על ידי שוטרים כשהיו בדרכם לבית חנינא.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות כניסה לישראל שלא כדין, פריצה לרכב, גניבת רכב וניסיון גניבת רכב.

להשלמת התמונה אוסיף, כי דינם של חלק מהמעורבים האחרים נגזר על ידי כב' הנשיא הרבסט בהליכים נפרדים:

בעניינו של מוחמד, אשר היה מעורב בגניבת מכונית אחת באירוע מושא האישום הראשון, נקבע מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין 9 חודשים ל- 20 חודשים, ונגזר עליו מאסר של 10 חודשים.

בעניינו של ראמי, אשר הורשע במספר עבירות של גניבת רכב (באירועים נפרדים), אחד מהם במסגרת האירוע מושא האישום הראשון, נקבע מתחם עונש שבין 25 חודשי מאסר ל- 45 חודשים, ונגזר עליו עונש של 32 חודשי מאסר.

בעניינו של נאשד, אשר היה מעורב באירוע מושא האישום השני, נקבע מתחם עונש הולם של מאסר, לתקופה שבין 12 חודשים ל- 36 חודשים, ונגזר עליו עונש של 18 חודשי מאסר.

נגד חוסאם, אשר היה מעורב באירוע מושא האישום השני, הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי (בו יוחסה לו עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה). אותו מעורב הורשע, אך דינו טרם נגזר.

בעניינו של מאלך המוזכר באישום השני הודיעה המאשימה, כי טרם התקבלה החלטה אם להעמידו לדין.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם והתייחסה לחלקו המשמעותי בביצוע העבירות, התחכום שבמעשיו, "דבקותו במשימה" והעובדה שביצע את המעשים ללא היתר שהייה בישראל וללא רשיון נהיגה. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמים נפרדים למעשי הגניבה המתוארים באישום הראשון, מכיוון שהיו נפגעי עבירה שונים, ולשיטתה, יש לקבוע מתחם של 15-30 חודשי מאסר לכל גניבת רכב ומתחם עונש כולל ביחס לאישום הראשון של 30-60 חודשי מאסר. ביחס לאישום השני טענה המאשימה, כי המתחם הראוי הוא 20-30 חודשי מאסר. בשל עברו הפלילי של הנאשם, המאשימה ביקשה למקם את עונשו במרכז המתחם ולהשית עליו עונש כולל שלא יפחת מ-65 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבות ביצוע העבירות תוך שהדגיש, כי בניגוד למעורבים נוספים הנאשם לא סיכן חיי אדם ובשורה התחתונה אף לא הצליח להעביר רכבים לשטחים, ולכן לא ניתן לייחס למעשיו תחכום. לשיטת הסנגור, ניתן לקבוע מתחם עונש אחד הגם שמדובר בגניבת מספר כלי רכב והמתחם הראוי הוא 12-30 חודשי מאסר. בנוסף ביקש ב"כ הנאשם להתחשב במתחמי הענישה שנקבעו למעורבים נוספים בפרשה. ביחס עברו הפלילי של הנאשם טען, כי הוא אינו מן העניין.

ב"כ הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

הנאשם אמר כי הוא מצטער וכי הוא לא ישוב יותר לישראל.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בשני אירועים בהם חבר לאחרים לשם הגעה לישראל מהשטחים שלא כדין לשם גניבת מכוניות וביצוע עבירות נלוות:

במקרה אחד הנאשם ושותפיו גנבו שלוש מכוניות, ובמקרה השני גנבו שתי מכוניות וניסו לגנוב מכונית שלישית. בשני המקרים הגניבות בוצעו תוך שימוש בצידוד פריצה מתוחכם שכלל מחשב יעודי והנאשם הפגין ידע מקצועי לא שגרתי. כמו כן שוטרים דלקו אחרי חלק מהמכוניות הגנובות, כאשר באחד המרדפים ברח אחד משותפיו של הנאשם מהשוטרים במהירות גבוהה, תוך ביצוע עבירות תנועה חמורות, ואך במזל לא נגרמה פגיעה בנפש והנאשם עצמו ברח פעמיים משוטרים.

חלקו של הנאשם בגניבות היה מרכזי, ומבין כל המעורבים הוא זה שהיה בעל הידע ה"מקצועי" שנדרש לביצוע העבירות, שכלל שימוש בצידוד יעודי ומתוחכם לצורך התנעת המכוניות. כמו כן, הנאשם, כיתר שותפיו, נכנס לישראל שלא כדין לשם ביצוע העבירות, אין לו רישיון נהיגה ונהיגתו לא היתה מכוסה בביטוח חובה - עניין המשליך על הסיכון התעבורתי הטמון בביצוע העבירות.

בשל סמיכות הזמנים בין המעשים מושא האישומים השונים והדמיון בין המעשים, יש לראות במכלול העבירות בהן הורשע הנאשם אירוע עברייני אחד לצורך קביעת המתחם, ועל כן אקבע מתחם עונש הולם אחד. ואלו הנתונים אותם אביא בחשבון בקביעת המתחם:

גניבת רכב פוגעת בקניינו של בעליו החוקי של הרכב, ומעבר לנזק הכלכלי הישיר והעקיף אשר נגרם לבעל הרכב

ולפגיעה בתחושת הביטחון האישי שלו, היא גורמת נזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלותן הגבוהה של פרמיות הביטוח. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על תופעת גניבות הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה לחברה שזו יוצרת. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.05.06):

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך.

ר' גם ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

מעבר לכך, גניבת רכב כרוכה בסיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו של הרכוש או בשוטרים אשר ינסו למנוע את גניבתו, כפי שאכן קרה באירוע מושא האישום השני: אחד משותפיו של הנאשם נמלט משוטרים בנהיגה פרועה, תוך נסיעה במהירות מופרזת, מעבר רמזורים באור אדום, "זגזג" בין נתיבים ונסיעה נגד כיוון התנועה. שותף אחר נמלט מהשוטרים והתפתח אחריו מרדף, אשר עובדותיו לא פורטו בכתב האישום, אך בטיעונים לעונש עלה כי הוגש נגדו כתב אישום לבית המשפט המחוזי והוא הורשע, מלבד עבירות הרכוש, גם בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. דינו של מעורב זה טרם נגזר.

אני ער לכך שלא יוחסה לנאשם עבירה בשל מעשיהם של שותפיו או בשל בריחתו מהשוטרים, אך מרדף אלים המסכן את חיי המשתמשים בדרך והשוטרים, הוא סיכון אינהרנטי לגניבת רכב שיש להביאו בקביעת המתחם, במסגרת שיקולי הרתעת הרבים - ואזכיר המקרה הטראגי שקרה אך לפני כשבועיים, בו השוטר ברק משולם ז"ל קיפח את חייו בעת שחסם דרכו של קטין שנהג במכונית גנובה ונמלט משוטרים. כמו כן התרחשו בחודשים האחרונים מקרים נוספים בהם נפגעו שוטרים בנסיבות דומות.

אדגיש, כי אינני בא עם הנאשם חשבון בשל מעשיהם של מעורבים אחרים במעשי הגניבה בהם הורשע - ובוודאי שאינני בא עמו חשבון על מעשים שבוצעו על ידי אחרים שאין לו כל קשר אליהם - אך במסגרת שיקולי הענישה יש מקום להביא בחשבון את מכלול הסיכונים הגלומים בעבירות גניבת רכב ואת הצורך להרתיע את הרבים מפני ביצוען.

לפיכך, בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את ריבוי המעשים (גניבה של חמש מכוניות וניסיון לגנוב מכונית שיטית), התחכום והמיומנות שבשיטת הביצוע, ובכללם השימוש בצידוד יעודי והחבירה לאחרים תוך חלוקת תפקידים, הכניסה לישראל לשם ביצוע העבירות וחלקו המרכזי של הנאשם בביצוע המעשים. כמו כן אביא בחשבון את מתחמי הענישה

אשר נקבעו בעניינם של מעורבים אחרים, וכן את רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות והצורך להרתיע מפני ביצוע המעשים.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים וחצי לחמש וחצי שנים.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד שנת 2000, רווק. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2016 נדון לשבעה חודשי מאסר בבית משפט צבאי בשל השלכת חפץ לעבר אדם.

בשנת 2018 נדון פעמיים לחודש מאסר בבית משפט צבאי בשל הפרת הכרזה על שטח סגור.

בשנת 2020 נדון ל- 13 חודשי מאסר בבית משפט צבאי בשל הכנסת טלפון לבית סוהר והתחזות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את גילו הצעיר ואת הודאתו במיוחס לו, אשר מלמדת על מודעותו לפסול שבמעשים. כמו כן הודאת הנאשם חסכה בזמן שיפוטי ובעלות הכרוכה בניהול משפט.

לחובת הנאשם הבאתי בחשבון כי חרף גילו הצעיר נשא בארבעה מאסרים, האחרון שבהם למשך 13 חודשים. אמנם העבירות הקודמות בהן הורשע הנאשם אינן עבירות רכוש, אך ניתן היה לצפות שמי שנשא במאסר משמעותי יורתע מלבצע גם עבירות שונות מאלו בהן הורשע - ולמרבה הצער הנאשם לא הפיק את הלקח הדרוש מהמאסרים בהם נשא.

עוד אביא בחשבון לחובת הנאשם, כי בעת ביצוע העבירות מושא האישום הראשון הוא כמעט ונתפס על ידי שוטרים ונמלט בעור שיניו - וחרף זאת כחודש לאחר מכן שב ונכנס לישראל על מנת לגנוב מכוניות, הפעם עם שותפים חדשים. עניין זה מעיד על העדר מורא הדין ועל נחישותו של הנאשם לשוב ולבצע עבירות.

בשים לב לאלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש עיקרי בצידו הנמוך-בינוני של המתחם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

- א. ארבעים חודשי מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו של הנאשם, 8.9.21.
- ב. עשרה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה נגד הרכוש שהיא פשע.
- ג. חמישה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה נגד הרכוש שהיא עוון, קשר לפשע, נהיגה ללא רישיון או ביטוח או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

עמוד 5

ניתן היום, ו' אב תשפ"ב, 03 אוגוסט 2022, בנוכחות הצדדים.